

говитѣ силни корени изсмукватъ отъ почвата извънредно много сокове и неговитѣ широко разстлани листа отнематъ на околнитѣ растения и слънцето, и свѣтлината.

Размножаването на маслиненото дърво не става чрезъ костилки, а чрезъ коренни израстъци, които отначало сж малки, нѣжни стебълца. По-късно, следъ като се усилиятъ, ги облагородяватъ чрезъ присаждане. По-сетне отсичатъ тия облагородени израстъци отъ майчиното стебло, но така, че да остане по една часть отъ корена. Така присадени, тѣ даватъ на третата година първитѣ плодове.

Изчислено е, че едно дърво, което не е по-високо отъ 10 метра, е на около хиляда години.

Плодоветѣ на маслиненото дърво ги кжсатъ или пкъъ внимателно отсичатъ съ малки клонки. Въ Европа тѣ се брулятъ презъ цѣлата зима. Обранитѣ плодове се натрупватъ въ съдове за да ферментиратъ. Следъ това се смачкватъ на каша въ специална воденица. Тая воденица представлява единъ хоризонталенъ кржгълъ камъкъ съ вдлъбнатина и единъ отвѣсенъ движашъ се камъкъ, който се върти отъ човѣкъ или нѣкое животно. (Вижъ картинката). Въ примитивна преса става изтискването на кашата. Маслото изтича въ единъ съдъ, а отъ него се пълнятъ кожени мехове или прѣстени стомни, съ които се разнася маслото за проданъ. За единъ килограмъ масло се плаща приблизително 32 лева. А това е срѣдно $\frac{1}{10}$ отъ годишния приходъ, който дава едно не много голѣмо дърво. Най-хубавото масло се добива отъ неузрѣлитѣ маслини.

Беднитѣ селяни, които произвеждатъ дървено масло, размачкватъ маслинитѣ, като ги исипватъ между два камѣка —